

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Marcelli Parisiensis Episcopi: Ex ea quæ est per Fortunatum episcopum. Ponitur nonus eius Sedis Episcopus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

NOVEMBER.

VITA S. MARCELLI PARISIENSIS

Vide Not. C.

*Episcopi: Ex ea qua est per Fortunatum episcopo
pum. Pontur nonus eius Sedis Episcopus.*

*Baron us**Martyr.**Rom.*

BEATVS Marcellus antistes, Parisiensi ci- 1. Nouem.
uitate oriundus, mediocribus quidem
parētibus sed meritis celsus in vita præ- *Patria eius.*
clare eluxit. Cui hoc fuit præcipuum nobilita-
tis insigne, Christo sinè culpa seruire. Postquã
in omni innocentia & vitæ puritate transmis-
sis pueritiæ annis ad pubertatem peruenit, Le-
ctor in ecclesia constitutus mox miraculis &
signis cælestibus diuinitus illustratur. Quadã
enim vice cum ad officinam fabrilem diuer-
tisset, (incertum qua de causa) despectus ab in-
humano artifice cogitur candētem ferri mas-
sam manu sua de ardenti extrahere camino,
eamque librare, vt quanti ponderis esset pro-
barer. Non recusauit pius adolecens, quin
Christi virtuti egregiè confusus ferrum arripe-
ret, & manu libraret. Duplex ibi tunc mira-
culum sanctitatem eius prodidit: cum neque *Insigne mi-*
foci calor eum exureret, neque ferri pondera *racuum.*
fallerent.

Deinde vbi in religionis ordine subdiaconus effectus, B. Prudentio episcopo haustam de
furno Sequanæ aquam abluendis offerret ma-
nibus, mutatis elementis, vini sapor inuentus
est. Quo viso obstupescens pontifex, iussit ex
vrceo in sacrum fundi calicem, & cælestem li-
quorem vniuerso populo ad communionem
præberi.

Bb 5

præberi.

præberi. Cumque multido plebis ex eo libasset vas ipsum ad sūmum æquè abundans, novū rursus admirandum cunctis fidelibus exhibuit spectaculum. Sed & mystico ei⁹ vini beneficio multi postea à varijs languoribus salutem perceperunt. Alia verò vice cum ex officio venerabilis antistitis manibus aquam infunderet mox inde balsama cœperūt fragrare; ita ut pontifex ungeri magis quam lauari se crederet, & alteras aquas quæreret, ut priores vndas ablueret.

Illud quoque mysterium, ad extinguendam in nobis invidiæ pestem, referre fortassis abs te non erit. Quidam clericus, Mintucius nomine, annorū circiter decem, melliflua vocis suavitate aures & animos populi cantando mirabiliter delectabat: iussusque ab Archidiacono decantare, mira quadā dulcedinis teneritudine id præstitit. Eam verò ob rē episcopus animo parū iustè commotus, puerum virgis credi præcepit. Cumque vox vapulātis in aures episcopi sonaret, qui vocibus inuidebat, protinus iusto Dei iudicio vocis dispendia pertulit. Itaque toto triduo per compita ambulans vocem in verba formare nequibat, cunctos iā non ore, sed exemplo docens, quam derestanda esset pestis, invidiæ malū. Tunc verò beatus Marcellus hisce verbis pontificē compellans, amissa vocis organa reformavit: Licet intelligam, pastor bone, tua hunc casum tibi culpa accidisse, tamē quidquid libet, in nomine Domini, sermone profunde. O admirandū subdiaconi meritum, qui vocem restituit sacerdoti, & debiles fauces eloquio reformavit.

*En invidia
emolumentum.*

Hisc

Hisce admirandis virtutum indicijs ad pontificiam dignitatem à Deo haud obscure designatus cum iam Prudentius ab humanis desisset, à populo pari consensu electus est. Administravit autem eam illo ordine & modo, ut oneris magis quam honoris eam sibi reputaret. Inter alias autem res cum magna sanctitatis opinione ab eo in episcopatu gestas, illud de nobili quadam matrona narratur: Quæ per omnem ferè vitam nefarie libidinis contagione turpiter polluta, tandem obnoxia crimini è vita excessit. Cuius cadaver in tumulum illatum serpens immanissimus frequentare coepit: credo ut quam viventem in crimine pertraxerat, mortuam etiã sua sæuitia penitus depasceret. Hoc cognito beatus Marcellus cum serpente pugnaturus ad locum accessit. Cumque coluber defluis ad tumulum, obvio Marcello, rediret, coepit supplici capite & blandiente cauda veniam precari. Tunc vir sanctus caput eius baculo ter percutiens belluam recedere iussit. Illa sanctissimi viri imperio nequaquam resistere ausa fugam coepit; quam populus, præcedente pòtifice, tribus ferè millibus persecutus est. Deinde acriori increpatione adhibita: Ab hac, inquit, die, aut deserta tene, aut in mare te demergito; moxque dimissa bellua evanuit, & populum incredibili gaudio exultantem & Domino laudes concinentem reliquit. Hisce alijsque penè infinitis claris operibus sanctissimus Marcellus, cum Domino perpetuo regnaturus, vincens mundi contagium, mundus migravit ad Christum.

*Marcellus
fuit Episcopus;
p.m.*

*Horrenda
Dei vindicta
in adulterâ.*

*Immanis
serpens pro-
figatur. à S.
Marcello.*

*Felix obitus
viri sancti*

MAR-